

Anansi och visheten

Anansi og visdommen

Sagor för barn på svenska

beratelleser.se

Anansi og visdommen / Anansi och

visheten

Skriven av: Ghanaian folktale

Illustrerad av: Wiehan de Jager
Översatt av: Finn Strangefjohannesen (nb), Erika

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://beratelleser.se/>),

som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

[https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed\(sv\)](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed(sv))
Erikannade 3.0 Internasjonal Lisens.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons

- norska (bokmål) / svenska
- Finn Strangefjohannesen
- Wiehan de Jager
- Ghanaian folktale

III nivå 3

For lenge, lenge siden visste ikke folk noen ting. De visste ikke hvordan man dyrket jorda, de kunne ikke veve tøy eller lage redskaper av jern. Det var guden Nyame oppe i himmelen som hadde all verdens visdom. Han gjemte den i en leirkrukke.

...

För länge sedan visste människor ingenting. De visste inte hur man brukar jorden, hur man väver tyg eller hur man gör verktyg av järn. Guden Nyame uppe i himlen hade hela världens vishet. Han skyddade den i en lerkruka.

Den gikk i tusen knas på bakken. Da ble det fritt for alle å dele visdommen. Og slik lærte folk å dyrke jorda, veve klær og lage redskaper av jern, og alle de andre tingene folk vet hvordan de skal lage.

...

Den gick i tusen bitar på marken. Alla människor kunde nu ta del av visheten. På det sättet lärde sig människor att bruка jorden, väva tyg, göra järnverktyg och alla andra saker som människor kan.

trädet.

blev sā arg över detta att han kastade ner krukkan från vishet, men istället är min son klipskare än jag!» Anansi stanrade han till och tänkte: »Jag borde vara den med allt

...

Anansi ble sā sitt att han kastet krukka ned fra treet. visdommen, men nā var sönnen min lurre enn meg!» og tänkte: «Det var jo jeg som skulle ha all denna snart var han oppe i tröppen av treet. Men sā stusset han

En dag beslutade Nyame att han skulle ge krukkan med vishet till Anansi. Varje gång Anansi tittrade ner i lekrukan läerde han sig nägonting nytt. Det var sā spannande!

...

En dag bestemte Nyame seg for å gi krukka med visdom til Anansi. Hver gang Anansi sā i krukka leerte han noe nytt. Det var spennende!

Grådige Anansi tenkte: «Jeg gjemmer krukka i toppen av et høyt tre. Sånn kan jeg ha den helt for meg selv!» Han spant en lang tråd, bandt den rundt leirkrukka og knyttet den om livet. Og begynte å klatre. Men det var vanskelig å klatre i treet med krukka som slo borti knærne hans hele tiden.

...

Giriga Anansi tänkte för sig själv: "Jag gömmer lerkrukan i toppen av ett högt träd så jag får behålla den för mig själv!" Han vävde en lång tråd runt lerkrukan, virade den runt krukkan och knöt fast den runt sin mage. Han började klättra uppför trädet. Men det var svårt att klättra med krukkan som stötte i hans knän hela tiden.

Den lille sønnen til Anansi hadde stått og sett på ved foten av treet. «Hadde det ikke vært lettare å klatre med krukka på ryggen i stedet?» sa han. Anansi prøvde å binde fast leirkrukka full av visdom på ryggen. Og da ble det jo mye letttere.

...

Under hela tiden hade Anansis unga son stått nedanför trädet och tittat på. Han sa: "Skulle det inte vara lättare att klättra om du knöt krukan på ryggen istället?" Anansi knöt krukan som var full med vishet på ryggen istället, och då gick det genast mycket lättare.